

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Grib Gheorghe împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 5 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-504/24)

NR. PIGD2-21126210-01-3ra-06062024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: C. Guzun,
Instanța de apel : G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

19 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 august 2021, Grib Gheorghe a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual favorabil privind recalcularea și achitarea pensiei în cuantum de 80% în dependență de majorarea generală a salariului judecătorului instanței de fond începând cu 1 aprilie 2015 până la modificarea salariului mediu pe economie.

2. În motivare a invocat că, a activat în funcția de judecător până la data de 20 septembrie 2017, când a demisionat în legătură cu atingerea plafonului de vârstă. Începând cu 05 martie 2013 i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în mărime de 80% din salariul lunar al judecătorului instanței de fond.

3. Reclamantul a menționat că, asigurarea cu pensii a judecătorilor este reglementată prin Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și Legea nr. 156- XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, cu ulterioarele modificări.

4. Modul de calculare a pensiei unui judecător, care beneficiază de acest drept, a fost reglementat de art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și art. 461 din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

5. Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 decembrie 2011, art. 461 din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, cât și art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului au fost declarate neconstituționale. Iar, prin Legea nr. 60 din 4 aprilie 2014 a fost abrogat art. 461 din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii și a fost modificat art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

6. Prin Legea nr. 60 din 4 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, alin. (1) art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului a obținut următorul cuprins: Judecătorul care a atins vârsta de 50 de ani și are o vechime în muncă de cel puțin 20 de ani, dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni a activat în funcția de judecător, are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în proporție de 55% din salariul mediu lunar, iar pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani - de 3%, dar în total

nu mai mult de 80% din salariul mediu lunar. Pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu.

7. Astfel, dispoziția art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, statuează clar că pensia judecătorului se recalculează ținându-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu, fără careva limitări și fără ca legislatorul să facă diferența între judecătorii aflați în funcția și cei demisionați.

8. Cele menționate supra denotă cert că la adoptarea acestei legi, legislatorul s-a ghidat de Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 27 ianuarie 2000, prin care s-a statuat că la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, consfințit în Legea cu privire la statutul judecătorului, întru respectarea principiului respectării drepturilor dobândite anterior în mod licit.

9. Totodată, Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 noiembrie 2011 statuează că un drept social poate fi obiectul protecției constituționale garantate de art. 46 din Constituția RM, și respectiv, art. 1 din protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, numai în cazul când dreptul social respectiv este dobândit și are valoare economică.

10. În acest context, având în vedere normele legale menționate mai sus, consideră că, pensia achitată reclamantului urmează a fi calculată reieșind din cuantumul dreptului patrimonial dobândit, adică din mărimea salariului lunar al judecătorului instanței de fond în exercițiu, fără anumite limitări.

11. Conform art. 4 alin. (4) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor (abrogată la 1 decembrie 2018), salariul de funcția al judecătorului din cadrul instanței de fond se stabilește în cuantum de: c) 3,5 salarii medii pe economie pentru judecătorul care are o vechime în muncă în funcția de judecător de peste 12 ani (în cazul reclamantului).

12. În conformitate cu art. 10 din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, prevederile art. 4 din prezenta lege se pun în aplicare după cum urmează: a) de la 1 ianuarie 2014, salariile de funcția ale judecătorilor vor fi plătite în cuantum de 80% din salariile de funcția prevăzute la articolul 4; b) de la 1 aprilie 2015, salariile de funcția ale judecătorilor vor fi plătite în cuantum de 90% din salariile de funcția prevăzute la articolul 4; c) de la 1 aprilie 2016, salariile de funcția ale judecătorilor vor fi plătite în cuantum deplin conform articolului 4. Iar, prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 879 din 23 decembrie 2015 s-a majorat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016, în mărime de 5050 de lei, pentru utilizarea în modul stabilit de legislație.

13. Reclamantul a notat că, diminuarea pensiei achitate în perioada 2015 - 2017 constituie: pentru anul 2015, din luna aprilie - cu 1 876 de lei mai puțin 14 175 de lei ($3,5 \times 4500 \times 90\%$) $\times 80\%$ - 9464 x 10 luni. În total 18 760 de lei; pentru anul 2016 perioada 01 ianuarie - 01 aprilie cu 3 262 de lei lunar mai puțin. Salariul lunar 15 907-50 lei ($3,5 \times 5050 \times 90\%$) $\times 80\%$ - 9 464 de lei, în

total 9786 lei (3262 x 3); pentru anul 2016 de la 01 aprilie cu 4 676 de lei pe lună mai puțin. Salariul lunar 17 675 (3,5 x 5050) x 80% -9464, în total 42 084 de lei (4646 x 9); - pentru anul 2017 cu 6 216 lei pe lună. Salariul 19 600 de lei (3,5 x 5600 salariul mediu lunar x 80% - 9464 lei). Pentru 8,5 luni suma neachitată constituie 52 836 de lei. În total suma neachitată constituie 121 590 de lei.

14. Consideră reclamantul că prevederile legale cuprinse în art. III din Legea nr. 60 din 4 aprilie 2014 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, potrivit căreia judecătorii care beneficiază de plata pensiei, dar continuă să activeze în funcția de judecător vor primi pensie în mărimea stabilită până la data intrării în vigoare a prezentei legi, urmează a fi aplicate în coroborare cu dispozițiile art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului, care a suferit modificări tot prin Legea nr. 60 din 4 aprilie 2014 și care are următorul cuprins „pensia judecătorului se recalculează ținând-se cont de mărimea salariului lunar al judecătorului în exercițiu”.

15. Mai mult, art. III Legea nr. 60 din 4 aprilie 2014 nu se atribuie la Legea cu privire la statutul judecătorilor, legislatorul omițând să indice care lege a fost modificată prin această normă.

16. Respectiv, având în vedere principiul de bază, consfințit de Curtea Constituțională în hotărârile sale adoptate pe acest subiect, potrivit cărora asigurarea cu pensii a judecătorilor este reglementată prin acte juridice speciale și obligatorii care sunt: Legea nr. 544-XII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului și Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, consideră că art. III vizat supra nu poate fi aplicat separat. Or, tratarea în alt mod a prevederilor legale în baza cărora judecătorii aflați în funcția au dreptul de a primi pensia în raport cu salariul lunar al judecătorului în exercițiu, ar contraveni Constituției RM, cât și tratatelor internaționale în domeniul dat.

17. Reclamantul a notat că, la data de 23 noiembrie 2020 s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu petiție, prin intermediul oficiului poștal, prin care a solicitat recalcularea și achitarea pensiei în cuantum de 80% în dependență de majorarea generală a salariului judecătorului instanței de fond începând cu 1 aprilie 2015 până la modificarea salariului mediu pe economie.

18. Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. G-2673/20 din 04 decembrie 2020, s-a indicat că lipsește temei legitim de a recalcula cuantumul pensiei pentru vechime în muncă, ca judecător, în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea 544-XIII din 20 iulie 1995.

19. Reclamantul a susținut că, Casa Națională de Asigurări Sociale, la examinarea petiției, a încălcat principiile procedurii comune și de contencios administrativ prevăzute la art. 21, art. 22 alin. (1), art. 23, art. 31 și art. 32, precum și etapele procedurii administrative prevăzute în Capitolul I, Titlul II Cod administrativ (art. 69-78). Mai mult, conform art. 94 Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual

favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Iar, art. 85 și art. 87 alin. (1) Cod administrativ, prevede clarificarea stării de fapt și obținerea probelor, fapt ce nu a fost respectat de către. La caz, consideră că, prezintă relevanță dispozițiile art. 147 alin. (2), (3) Cod administrativ, care reglementează că dacă în baza unei reglementări legale pentru o perioadă din trecut se calculează venit sau alte avantaje patrimoniale, atunci în calitate de moment de schimbare a situației se consideră începutul perioadei de calcul. Un act administrativ individual de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești se anulează sau se modifică cu efect pentru viitor și atunci când Curtea Supremă de Justiție schimbă practica judiciară existentă și aceasta este favorabilă persoanei îndreptățite.

20. Astfel, a notat reclamantul că consideră că, diminuarea cuantumului pensiei calculate, precum și restricțiile la plata pensiilor, stabilite judecătorilor în modul prevăzut în lege, contravin art. 6, art. 43, art. 47, art. 54 și art. 116 din Constituția Republicii Moldova, principiilor fundamentale despre independența organelor judiciare, consfințite în Rezoluțiile Adunării Generale a ONU nr. 40 din 29 noiembrie 1985 și nr. 146 din 13 decembrie 1985, precum și în Carta Europeană cu privire la statutul judecătorului, potrivit căreia cuantumul pensiei judecătorului trebuie să fie cât de apropiat posibil de nivelul ultimei sale remunerări.

21. Prin hotărârea din 15 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, a fost admisă acțiunea de contencios administrativ înaintată de Grib Gheorghe.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova să recalculeze și să achite reclamantului Grib Gheorghe pensia în cuantum de 80% în dependență de majorarea generală a salariului judecătorului instanței de fond începând cu 1 aprilie 2015, conform legislației în vigoare, și pe viitor.

22. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 8 iunie 2023, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii din 15 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

23. Prin decizia din 5 martie a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 15 mai 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

24. În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, anterior sesizării instanței de contencios administrativ cu prezenta acțiune, Grib Gheorghe la 23 noiembrie 2020, s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu o cerere prin care a solicitat recalcularea și achitarea pensiei pentru perioada anilor 2015-2017 în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

25. Prin răspunsul nr. G-2673/20 din 04 decembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale, a indicat că, temei legitim de a recalcula cuantumul pensiei pentru vechime în muncă, ca judecător pentru perioada 1 aprilie 2015 – 31

august 2017 nu este, deoarece petentul, în perioada menționată, a activat în funcția de judecător (f.d.9).

26. Instanța de apel a notat că, la data de 30 decembrie 2020, Grib Gheorghe a sesizat instanța de contencios administrativ cu cererea de chemare în judecată prin care a solicitat obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula și achita pensia în cuantum de 80% în dependență de majorarea generală a salariului judecătorului instanței de fond începând cu 1 aprilie 2015 până la modificarea salariului mediu pe economie.

27. Prin încheierea din 24 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea reclamantului a fost declarată inadmisibilă în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ, pe motiv că reclamantul nu a respectat procedura prealabilă.

28. La 9 iulie 2021, Grib Gheorghe, s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere prealabilă prin care a solicitat recalcularea pensiei pentru perioada anilor 2015 - 2017 în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Achitarea pensiei diminuate și neachitate în perioada anilor 2015 - 2017 în mărime de 123 376 de lei. (f.d.13-14),

29. Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. G-1367/21 din 28 iulie 2021, cererea prealabilă a fost declarată inadmisibilă din motiv că în conformitate cu art. 80 alin. (3) Cod administrativ, deoarece, dacă după expedierea răspunsului se depune o nouă petiție de același petiționar, cu același obiect, aceasta nu se examinează și se conexează la dosarul inițial. Astfel răspunsul la cererea inițială a fost expedit de către Casa Națională de Asigurări Sociale la data de 04 decembrie 2020 prin răspunsul nr. G - 2673/20, care a fost contestat în instanța de contencios administrativ. Având în vedere, că cererea repetată nu conține subiecte noi, aceasta nu se examinează.

30. Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate alegațiile părții apelante precum că, dreptul la recalcularea pensiei este rezervat doar judecătorilor demisionați și judecătorilor eliberați din funcție în legătură cu atingerea plafonului de vârstă în condițiile în care reclamantul/intimat a dobândit dreptul la pensie anterior operării modificărilor și completărilor vizate supra, iar o lege ulterioară, nu poate diminua conținutul unui drept dobândit anterior. De altfel, o asemenea abordare promovată de partea apelantă ar conduce la o discriminare nejustificată inadmisibilă.

31. La 28 mai 2024, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 5 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

32. În motivarea recursului a susținut că, instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material pertinente speței, fapt ce a succedat emiterea unei soluții greșite și neîntemeiate.

33. Pensiile stabilite până la intrarea în vigoare a Legii nr. 60/20147 pentru modificarea și completarea unor acte legislative judecătorilor, care activează în

continuare în funcția de judecător, nu se recalculează în temeiul art. 32 alin. (1) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului. Se recalculează pensiile stabilite până la datat de 16 mai 2014, judecătorilor demisionați și judecătorilor eliberați din funcție în legătură cu atingerea plafonului de vârstă.

34. Recurentul a susținut că, aprecierea probelor date de instanțele de fond și de apel au fost defectuoase și arbitrare, fapt ce vine în contradicție cu prevederile legislației procedurale civile, cât și cu dreptul la un proces echitabil.

35. În opinia recurentului temei de recalculare și achitare a pensiei în cuantum de 80% în dependență de majorarea generală a salariului judecătorului instanței de fond începând cu 01 aprilie 2015, conform legislației în vigoare, și pe viitor, nu este.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

36. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

37. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

39. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele

și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 10 mai 2024, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr. DS8011727544AS anexat la dosar (f.d.111).

41. Cererea de recurs a fost depusă la 28 mai 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

42. Din analiza prevederilor art. 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivație suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivație convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

48. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

49. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

51. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

52. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

53. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc